EUROOPA KOHTU OTSUS
(kodukorra artiklis 123b ette nähtud erikoda)

24. juuni 2009

Uuesti läbivaatamine

Kohtuasjas C-197/09 RX,

mille ese on peakohtujuristi 4. juuni 2009. aasta ettepanek Esimese Astme Kohtu otsuse uuesti läbivaatamiseks Euroopa Kohtu põhikirja artikli 62 alusel,

EUROOPA KOHUS (kodukorra artiklis 123b ette nähtud erikoda),

koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ja K. Lenaerts (ettekandja),

arvestades EÜ artikli 225 lõike 2 teist lõiku,

arvestades Euroopa Kohtu põhikirja artiklit 62,

arvestades peakohtujurist E. Sharpstoni ettepanekut,

on teinud järgmise

otsuse

1 Peakohtujuristi ettepanek Esimese Astme Kohtu otsuse uuesti läbivaatamiseks puudutab Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (apellatsioonikoda) 6. mai 2009. aasta otsust kohtuasjas T-12/08 P: M *vs.* Euroopa Ravimiamet (edaspidi „6. mai 2009. aasta kohtuotsus"), millega Esimese Astme Kohus otsustas esiteks tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 19. oktoobri 2007. aasta määruse kohtuasjas F-23/07: M *vs.* Euroopa Ravimiamet ja Euroopa Ravimiameti 25. oktoobri 2006. aasta otsuse osas, milles jäetakse rahuldamata M-i 8. augusti 2006. aasta taotlus pöörduda oma juhtumiga töövõimetuskomitee poole (edaspidi „25. oktoobri 2006. aasta otsus"), ning teiseks mõista Euroopa Ravimiametilt hageja kasuks välja hüvitis 3 000 eurot.

Kohtuasja taust

2 6. mai 2009. aasta kohtuotsusest nähtub, et M, kes töötas ajutise teenistujana Euroopa Ravimiametis alates 1996. aasta oktoobrist, sai 2005. aasta märtsis tööõnnetuses vigastada ning jäi sellest ajast haiguspuhkusele. Tema leping Euroopa Ravimiametiga lõppes 15. oktoobril 2006.

3 17. veebruaril 2006 taotles M töövõimetuskomitee moodustamist, millest Euroopa Ravimiamet oma 31. märtsi 2006. aasta kirjas keeldus.

4 3. juulil 2006 esitas M selle keeldumise peale kaebuse, mis jäeti rahuldamata 25. oktoobri 2006. aasta otsusega.

5 Vahepeal esitas M 8. augustil 2006 uue töövõimetuskomitee moodustamise taotluse, millele lisas arst W väljastatud arstitõendi.

6 Euroopa Ravimiamet teatas M-ile 29. novembri 2006. aasta kirjas, et seda taotlust ei saa käsitada uue taotlusena Euroopa ühenduste personalieeskirjade artikli 59 lõike 4 tähenduses ning et see tuleb jätta rahuldamata samadel põhjustel nagu märgitud 25. oktoobri 2006. aasta otsuses.

7 25. jaanuaril 2007 esitas M kaebuse, millega taotles 25. oktoobri 2006. aasta otsuse tagasivõtmist osas, milles jäeti rahuldamata tema 8. augusti 2006. aasta taotlus. Järgmisel päeval saatis ta Euroopa Ravimiametile lisaks tema varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise taotluse.

8 Euroopa Ravimiamet jättis 31. jaanuari 2007. aasta kirjas nimetatud kaebuse ja taotluse rahuldamata.

9 M esitas 19. märtsil 2007 Avaliku Teenistuse Kohtule hagi, milles taotles esiteks 25. oktoobri 2006. aasta otsuse tühistamist ja teiseks Euroopa Ravimiameti kohustamist maksma ametialaste eksimuste eest kahjuhüvitisena 100 000 eurot.

10 Pärast seda, kui Euroopa Ravimiamet oli esitanud vastuvõetamatuse vastuväite, jättis Avaliku Teenistuse Kohus eelnimetatud määrusega kohtuasjas M *vs.* Euroopa Ravimiamet hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata nii tühistamis- kui hüvitamisnõuete osas. Kohus leidis eeskätt, et väited, mis olid suunatud 25. oktoobri 2006. aasta otsuse kui otsuse vastu, mis jättis rahuldamata M-i 8. augusti 2006. aasta taotluse, olid vastuvõetamatud, kuna nimetatud otsust tuleb pidada üksnes Euroopa Ravimiameti 31. märtsi 2006. aasta kirjas sisaldunud otsuse kinnituseks.

11 Selle määruse peale M-i esitatud apellatsioonkaebuse põhjal tühistas Esimese Astme Kohus 6. mai 2009. aasta otsusega nimetatud määruse, leides, et määruses oli rikutud õigusnormi, kuivõrd selles tunnistati vastuvõetamatuks M-i tühistamis- ja hüvitamisnõuded.

12 Leides, et menetlusstaadium lubab asjas teha otsuse, tunnistas Esimese Astme Kohus eelkõige M-i hüvitamisnõuded vastuvõetavaks. Sisulises osas mõistis Esimese Astme Kohus Euroopa Ravimiametilt M-i väidetava mittevaralise kahju hüvitamiseks välja 3000 eurot.

Hinnang

13 Käesoleval juhul tuleb sedastada, et menetlusküsimus Esimese Astme Kohtu kodukorra – mida sel ajal kohaldas ka Avaliku Teenistuse Kohus – artikli 114 tähenduses ning mis oli Euroopa Ravimiameti poolt Avaliku Teenistuse Kohtule esitatud vastuvõetamatuse vastuväite sisu, tõi kaasa selle, et vaidlus esimeses astmes selles kohtus ja nimetatud kohtu hinnang piirdusid üksnes M-i hagi vastuvõetavuse ja hagis esitatud nõuetega.

14 M-i esitatud nõudeid eelkõige tema väidetava mittevaralise kahju hüvitamiseks ei arutatud sellistel asjaoludel sisuliselt ei kirjalikus ega suulises võistlevas menetluses Avaliku Teenistuse Kohtus. Nimetatud kohus ei ole neid ka sisuliselt hinnanud ega teinud nende osas sisulist otsust.

15 Peale selle ei nähtu apellatsioonimenetluses Esimese Astme Kohtus poolte esitatud kirjalikest seisukohtadest, et neid nõudeid oleks käsitletud sisuliselt kirjalikus võistlevas menetluses, enne kui nimetatud kohus otsustas M-i mittevaralise kahju hüvitamise nõude põhjendatuse kohta otsust tehes mõista viimase kasuks Euroopa Ravimiametilt selle kahju hüvitamiseks välja 3 000 euro suuruse hüvitise. Lisaks ei sisalda 23. jaanuaril 2009 Esimese Astme Kohtus toimunud kohtuistungi protokoll ning Esimese Astme Kohtu 6. mai 2009. aasta otsus andmeid selle kohta, et nimetatud kohtuistungil oleks arutatud selle nõude põhjendatust, eeskätt seda, millises ulatuses täpselt oli M-il õigus saada mittevaralise kahju hüvitamist.

16 Sellest järeldub, et 6. mai 2009. aasta kohtuotsuses tunnustas Esimese Astme Kohus sisuliselt M-i väidetava kahju hüvitise nõuet teatud osas, kuigi ühelt poolt ei võimaldanud Avaliku Teenistuse Kohtus tõstatatud menetlusküsimus selles kohtus kirjalikku või suulist sisulist võistlevat menetlust ning teiselt poolt ei nähtu, et selline vaidlus oleks toimunud Esimese Astme Kohtus.

17 Neil asjaoludel tuleb sedastada, et kuna 6. mai 2009. aasta kohtuotsuses tehti sisuline otsus M-i väidetava mittevaralise kahju hüvitamise taotluse kohta, siis valitseb tõsine ühenduse õiguse ühtsuse või järjepidevuse mõjutamise oht.

18 Seega tuleb 6. mai 2009. aasta kohtuotsus uuesti läbivaatamise korras läbi vaadata.

19 Selles osas tuleb esiteks uurida, mida tuleb mõista „kui menetlusstaadium lubab teha asja suhtes otsuse" all Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 ja põhikirja lisa artikli 13 lõike 1 tähenduses, kui esimese astme kohtus – käesoleval juhul Avaliku Teenistuse Kohtus – on kostja taotlenud kohtult otsuse tegemist vastuvõetamatuse vastuväite kohta asja sisuliselt arutamata ning kui apellatsioonikohus – käesoleval juhul Esimese Astme Kohus – tühistab esimeses astmes tehtud kohtumääruse, milles on nimetatud vastuvõetamatuse vastuväide rahuldatud.

20 Teiseks tuleb uurida, kas see asjaolu, et apellatsioonikohus – käesoleval juhul Esimese Astme Kohus – on pärast seda, kui ta tühistas nimetatud kohtumääruse ja tunnistas vastuvõetavaks hagi, eeskätt selles esitatud hüvitamisnõuded, teinud sisulise otsuse hageja väidetava mittevaralise kahju hüvitamise nõude osas, kuigi selles osas ei ole toimunud esimese astme kohtus – käesoleval juhul Avaliku Teenistuse Kohtus – kirjalikku ega suulist võistlevat menetlust, ning asjaolu, et nähtavasti ei ole sellist vaidlust toimunud apellatsioonikohtus, kujutavad endast nende nõuete rikkumist, mis on seotud õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele, eeskätt kaitseõiguste tagamisega.

21 Kolmandaks tuleb juhul, kui tuvastatakse, et 6. mai 2009. aasta kohtuotsus rikub Euroopa Kohtu põhikirja artiklit 61 ja põhikirja lisa artikli 13 lõiget 1 ja/või rikub nõudeid, mis on seotud õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele, eeskätt kaitseõiguste tagamisega, uurida kas ja – vajaduse korral – mil määral mõjutab see kohtuotsus ühenduse õiguse ühtsust ja järjepidevust.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kodukorra artiklis 123b ette nähtud erikoda) otsustab:

1. **Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (apellatsioonikoda) 6. mai 2009. aasta otsus kohtuasjas T-12/08 P: M *vs.* Euroopa Ravimiamet tuleb uuesti läbi vaadata.**

2. **Uuesti läbivaatamine puudutab küsimust, kas Esimese Astme Kohtu 6. mai 2009. aasta otsus kohtuasjas T-12/08 P: M *vs.* Euroopa Ravimiamet mõjutab ühenduse õiguse ühtsust ja järjepidevust, kuna Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus tõlgendas apellatsioonikohtuna mõistet „kui menetlusstaadium lubab teha asja suhtes otsuse" Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 ja põhikirja lisa artikli 13 lõike 1 tähenduses viisil, mis võimaldas tal kohtuasja käsitleda ja teha selles sisuline otsus, hoolimata asjaolust, et talle esitatud apellatsioonkaebus piirdus üksnes selle küsimuse kontrollimisega, kuidas käsitleti esimeses astmes vastuvõetamatuse vastuväidet ning et vaidluse selle aspekti osas, mida Esimese Astme Kohus käsitles, ei olnud toimunud võistlevat menetlust ei Esimese Astme Kohtus ega Euroopa Ühenduste Avaliku Teenistuse Kohtus kui esimese astme kohtus.**

3. **Euroopa Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud isikutel ning Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu menetluse pooltel on õigus esitada Euroopa Ühenduste Kohtule kirjalikke märkusi nimetatud küsimuse kohta kolme kuu jooksul alates käesoleva otsuse kättesaamisest.**

Allkirjad